

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117010129
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4117010129.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obžalovaného R. R. a spol., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 27.03.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ R. R. , narodený XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom R. - H. H.,
V. D.Y. XXX/X,

toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od 20.09.2016 a

2/ R.. F. L. , narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom U. - W., G. XXXX/XX,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e :

dňa 19.09.2016 v čase okolo 22.57 hodine v Nitre na ul. Cabajská 1243/4, pred pohostinstvom Pulse, na mieste verejnosti prístupnom obvinený R. R. napadol poškodeného H. H. tým spôsobom, že vyšiel z pohostinstva a pristúpil k stolu na terase, pri ktorom stál H. H., pričom v pravej ruke držal expanznú zbraň kategórie D zn. Walther P22 cal. 9 mm P.A.K., výrobného čísla L070293979, ktorú obtiahol a následne udrel poškodeného H. H. ľavou rukou do hlavy, načo pristúpil R.. F. L., ktorý poškodeného H. H. udrel pravou rukou do oblasti hlavy, následkom čoho poškodený spadol na zem, pričom R. R. pristúpil k poškodenému H. C., ktorý stál pri stene pohostinstva, tohto udrel dvakrát ľavou rukou do oblasti hlavy a krku, kopol ho pravou nohou do oblasti brucha a následne udrel pravou rukou do oblasti hlavy, načo poškodený H. C. spadol na zem, pričom v tom čase R.. F. L. udrel poškodeného H. H. pravou rukou do oblasti hlavy následkom čoho poškodený H. H. spadol na zem, kde ho R. R. jedenkrát kopol do oblasti brucha a jedenkrát do zadnej časti tela, pričom počas celej doby R. R. držal v pravej ruke expanznú zbraň kategórie D zn. Walther P22 cal. 9 mm P.A.K., výrobného čísla L070293979 a vulgárne sa vyhrážal poškodeným zabitím, v dôsledku čoho obaja poškodení H. H. a H. C. z miesta odišli, kde asi po 50 metroch prišiel k nim opätovne na motorovom vozidle R. R., vystúpil z vozidla, opätovne sa im vyhrážal fyzickou likvidáciou a následne nastúpil do motorového vozidla a z miesta odišiel, čím u poškodeného H. H. a H. C. vyvolal dôvodnú obavu o život a zdravie a H. H. spôsobil zlomeninu nosových kostičiek, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť v trvaní do sedem dní,

t e d a :

R. R.

- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- dopustil sa slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a

R.. F. L.

dopustil sa slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, tým spáchal i:

R. R.

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a

R.. F. L. prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

Obžalovanému R. R.

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to konkrétne jeden kus expanznej zbrane kategórie D Walther P22, kalibru 9mm PAK, výrobného čísla L070293979.
Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obžalovanému R.. F. L.

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienečne odkladá.
Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.
Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obom obžalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným:

1/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 46,56 eura a

2/ Slovenskej republiky - Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, Úradu legislatívy a práva, so sídlom Bratislava, Kutuzovova 8, IČO: 30 845 572, škodu vo výške 849,49 eura.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa Slovenská republika - Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Úrad legislatívy a práva, so sídlom Bratislava, Kutuzovova 8, IČO: 30 845 572, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 06.02.2017 pod č. 1Pv 626/2016, prejednal súd trestnú vec proti obžalovaným R. R. a R.. F. L. a na hlavnom pojednávaní dňa 27. marca 2017 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a prečítaním listinných dôkazov.

Vo vzťahu k obžalovanému R.. F. L. tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie, pretože obžalovaný R.. F. L. sa ihneď po jeho vyhlásení vzdal práva podať odvolanie a prokurátor takýto prejav urobil písomne do troch pracovných dní odo dňa oznámenie rozsudku.

Obžalovaný R. R. na hlavnom pojednávaní dňa 27.03.2017 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že jeho konaním boli nepochybné naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok zavinene spáchal obžalovaný R. R. spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Súd z vyššie uvedených dôvodov vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to predovšetkým tých, ktoré mali po obsahovej stránke povahu správ o povesti obžalovaného, ale aj tých, ktoré tvorili podklad pre rozhodnutie k otázke trestov a náhrady škody, teda konkrétne zápisnicu o vydaní veci, rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/124/2010 a rozsudok Krajského súdu v Nitre v Nitre sp. zn. 1To/56/2014, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov, odpis registra trestov, odborné posúdenie, správu zo Sociálnej poisťovne a zo Všeobecnej Zdravotnej poisťovne, a.s., doklady z Ministerstva obrany Slovenskej republiky a pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 4PP/42/2014.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery pri obžalovanom R. R. vychádzal zo skutočnosti, že ho odsudzoval za dva úmyselné trestné činy (prečiny) a ukladal mu tak trest úhrnný podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona. Z dvoch posudzovaných prečinov bol prísnejšie trestný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, kde je zákonom určená trestná sadzba výmerou od 6 mesiacov do troch rokov, pretože pri prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona je páchatel'a možné potrestať trestom odňatia slobody vo výmere až na tri roky.

Súd okrem nevyhnutnosti ukladania úhrnného trestu ďalej zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky na priznanie významných poľahčujúcich okolností, spočívajúcich jednak v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a prihliadol u neho aj na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, pretože v danom prípade rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a tak následne vyhodnotil, že obžalovaný týmto postupom umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby boli tieto konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Zmenou postoja k prejednávanej trestnej veci ako aj učením vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní obžalovaný významným spôsobom napomohol súdu objasniť prejednanú trestnú činnosť, čím aktívne prispel k výrazne rýchlejšiemu ukončeniu

trestnej veci jej meritórnym rozhodnutím, ergo významným spôsobom prispel k vytvoreniu možnosti dosiahnuť rozhodnutie vo veci samej bez potreby vykonávania rozsiahleho dokazovania.

Zároveň súd u obžalovaného zistil aj priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, pretože tento preukázateľne spáchal viac trestných činov (písmeno h/). V tejto súvislosti súd len pripomína, že predmetná priťažujúca okolnosť spočíva konkrétne v tom konaní obžalovaného, ktoré vyústilo do naplnenia všetkých obligatórných znakov dvoch samostatných skutkových podstát trestných činov a nebolo preto vôbec relevantné tvrdenie obhajoby, že zo strany obžalovaného išlo o konanie v jednočinnom súbehu („len“ jedno konanie). Ďalej súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný už bol v čase pred skutkom súdne trestaný, a to aj pre násilnú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/56/2014 zo dňa 27.08.2014, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Z uvedeného dôvodu súd prihliadol aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmena m) Trestného zákona.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4PP/42/2014 vyplynulo, že obžalovaný bol uznesením zo dňa 05.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2014, podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu vo výmere sedem rokov vyššie v texte označeným rozsudkom Krajského súdu v Nitre a bola mu určená skúšobná doba na tri roky.

Trest bol v prípade obžalovaného jasne určený sadzbou uvedenou v § 360 odsek 2 Trestného zákona, a to na šesť mesiacov až tri roky. Súd po vyhodnotení všetkých okolností prípadu (plynutie skúšobnej doby podmienčného prepustenia v čase skutku, použitie zbrane, intenzívne agresívny spôsob konania, motív), následku, osoby obžalovaného (jeho minulosť, postoj k prejednávanej veci) a zohľadnení možnosti jeho nápravy dospel k záveru, že u obžalovaného je úplne dôvodné ukladať trest v hornej polovici trestnej sadzby.

Vo veci bolo na základe vykonaných dôkazov celkom vylúčené aplikovať obhajobou požadovaný zhovievavý alebo zmierlivý postup, nakoľko súd musel vziať do úvahy, že už v septembri 2014 vyslovil riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v hodnotení obžalovaného pred rozhodnutím o jeho žiadosti o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, že jeho „resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá“ a že „riziko sociálneho zlyhania je v strednom stupni v dôsledku opakovaného páchania trestnej činnosti a jeho emocionálnej nestability“. Súd tak musí konštatovať, že predpokladané riziko a vyslovená prognóza sa naplnili, pretože obžalovaný sa dopustil skutku krátko po uplynutí polovice skúšobnej doby podmienčného prepustenia (uplynulo len 22 mesiacov z celkovo určených 36-ich mesiacov).

Pre súd bolo tiež dôležité vyjadrenie obžalovaného ohľadne charakterizácie použitej zbrane (keď túto označil ako „obrannú“), pretože aj z neho vyvodzoval závery o jeho celkovom postoji k prejednávanej veci a aj na základe toho usúdil, že obžalovaný ľutuje predovšetkým sám seba a nie je možné vylúčiť, že sa považuje za obeť následkov vzniknutej situácie bez toho, že by bral do úvahy závažnosť vlastného protiprávneho konania. V danom prípade sa nejednalo o náhodný výskyt nepriaznivých a nešťastných okolností, ale o vedomú agresiu zo strany obžalovaného v čase, kedy sa mal tento takého správania viac ako kedykoľvek predtým zdržať práve pre plynutie skúšobnej doby podmienčného prepustenia. Závažnosť konania je jednoznačne a zreteľne vidieť z kamerového záznamu, pričom súd len dodáva, že na tomto závere nemôže nič zmeniť ani tá skutočnosť, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd nevykonával aj prehratím tohto záznamu s odkazom na § 257 odsek 8 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že súd postupom podľa § 241 odsek 1 Trestného poriadku nariaďoval termín hlavného pojednávania až po preskúmaní obžaloby a obsahu spisu, teda aj po vzhľadnutí obsahu kamerového záznamu, pretože až na základe dôkladnej znalosti spisového materiálu môže súd zákonne, spoľahlivo a spravodlivo rozhodnúť o prípadnom vyhlásení obžalovaného o vine, keď toto podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijme.

Súd teda vychádzal z toho, že trest musí byť rozumný a má spôsobovať len takú ujmu, ktorá je nevyhnutná na splnenie jeho účelu, kedy ujma obsiahnutá v treste nemá byť neprimeraná. Trest uložený vo výmere 22 mesiacov považoval súd za správny, pretože pri jeho ukladaní rešpektoval princíp zákonnosti a zároveň ním vyjadril aj princíp individualizácie, nakoľko druh a intenzita trestu musí zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Súd tento trest považoval súčasne za spravodlivý.

Na výkon uloženého trestu zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože tento bol v predchádzajúcich desiatich rokoch preukázateľne vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd tiež samostatným výrokom rozhodol o uložení trestu prepadnutia veci, pretože plynová pištoľ, charakterizovaná ako expanzná zbraň kategórie D Walther P22, kalibru 9mm PAK, výrobného čísla L070293979, patrila obžalovanému R. R., ktorý ju použil na spáchanie trestného činu. Zároveň súd rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Pokiaľ išlo o nároky na náhradu škody, ktoré si vo veci uplatnili Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, súd uložil obom obžalovaným povinnosť nahradiť im škodu spoločne a nerozdielne. Nárok Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. spočíval vo vyčíslení výdavkov vo výške 46,56 eura, spojených s ošetrovaním ich poistenca - poškodeného H. H. a bol uplatnený riadne a včas. Nárok Ministerstva obrany SR bol vyčíslený v dôsledku výdavkov spojených s práceneschopnosťou ich zamestnanca - poškodeného H. H., avšak súd tento priznal len pokiaľ išlo o istinu vo výške 849,49 eura, teda nemocenské dávky a náhrada služobného platu a vo zvyšku uplatneného nároku, spočívajúceho v 5 %-nom ročnom úroku z omeškania zo sumy istiny odkázal tohto poškodeného na civilný proces.

Po starostlivom uvážení všetkých skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.